

Na vrhu piramide

Iznad velikoga grada New Yorka, stršile su mnoge zgrade na Manhattanu, ali uz sve silne zgradurine strše i krovovi nekih vila, a najviša od tih vila pripadala je čovjeku imenom David Hill. David je vrlo poznata i bogata osoba. Direktor je uspješne kompanije na Wall Streetu zvana Trinity koja proizvodi softvere. On živi lijep život sa svojom ženom Lindom, i s dva sina Charlesom i Nelsonom. Jednoga je dana Davidu prišla žena u poderanoj i prljavoj odjeći te ga zamolila da joj pomogne sa samo petnaest dolara. David ju je ignorirao kao da je čimpanza u zoološkom vrtu i otišao. David Hill slovio je među bogatašima kao najveći škrtac, koji sa svoje hrpe novaca koja doseže čak i rajске dvore, ne može skinuti ni petnaest dolara i dati toj jadnoj i siromašnoj ženi. On je toliko volio novac jer je to jedino što je imao. Njegova žena nije bila u dobrom odnosu s njim, a i njegovi su se sinovi samo pravili da ga vole kako bi mogli dobiti džeparac. Davidu je preostala samo ta beskonačno visoka hrpa novaca. Vrijeme je prolazilo, on je ostao škrt i odbijao se promijeniti na bolje, sve dok jednog dana nakon jedne proslave David nije pogledao kroz prozor i ugledao siromašnu obitelj kako se drže za ruke na ulici i dijele zadnji komad kruha. Tada je David shvatio da on nije taj koji je bogat, već onaj koji je siromašan. David je sljedećega tjedna odlučio organizirati dobrotvornu akciju u ime siromašnih. Cijeli je tjedan bio veseo kao nikad u svojem dugom i uspješnom životu. Krajem tjedna David je planirao posjetiti obližnje pučke kuhinje. Kada je ulazio u automobil ispred svoje vile, puno se novinara i prolaznika okupilo oko njega u čudu. David je sav radostan ušao u auto. Tijekom vožnje stalno je razmišljao o tome kako će mnogima taj dan učiniti njihovim najboljim, dok u jednom trenutku nije ugledao čovjeka u crnom kožnom kaputu. Promatrao ga je stojeći na semaforu. Lijeva mu je ruka bila u džepu, kao da je nešto krio i to je Davida zaintrigiralo. Odjednom je čovjek izvukao ruku iz džepa, a

Davidu je zaprepastilo ono što je zatim ugledao. Već idućega trena osjećao se kao da više ne pripada tamo, osjećao se kao pokvareni luđak koji nije mario ni za što drugo nego za novac. Nije mogao nikoga prevariti, pa ni sebe. David je tada duboko udahnuo i naglo utonuo u vječni san.

Gregor Babić, 7. r.

mentorica: Arijana Watz, prof.